

บทที่ ๒

คำอธิบายรายวิชา

คำอธิบายรายวิชา (Course description)

คำอธิบายรายวิชา หมายถึง เอกสารรายละเอียดของวิชาที่สอนในแต่ละปีการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ชื่อรหัสวิชา ชื่อรายวิชา จำนวนชั่วโมงต่อปี ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และสาระการเรียนรู้รายปี

คำอธิบายรายวิชาช่วยให้ผู้สอนจัดหน่วยการเรียนรู้ในแต่ละชั้นปี ได้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ (รายละเอียดศึกษาได้จากบทที่ ๓) เนื่องจากคำอธิบายรายวิชาจะรวมสาระการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้ตลอดทั้งปี (ยกเว้นช่วงชั้นที่ ๔ จะแยกเป็นรายภาคเรียน) กลุ่มของสาระการเรียนรู้ตลอดปีจะมีจำนวนมาก ดังนั้น การจัดเป็นหน่วยการเรียนรู้หลาย ๆ หน่วย จะช่วยให้กลุ่มของสาระการเรียนรู้มีขนาดเล็กลง และบูรณาการได้หลากหลายมากขึ้น

การเขียนคำอธิบายรายวิชา นักศึกษาจะนำผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (Expectation learning outcomes) ซึ่งวิเคราะห์จากกระบวนวิชา TL ๔๑๑ (TL ๓๑๑) พฤติกรรมการสอนภาษาไทย ๑ ที่ประกอบด้วยผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และสาระการเรียนรู้มาเขียนคำอธิบายรายวิชา ซึ่งมีวิธีการเขียนหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับการเลือกใช้ของแต่ละสถานศึกษา แต่ควรเลือกใช้รูปแบบเดียวกันในทุกชั้น และก่อนที่นักศึกษาจะเขียนคำอธิบายรายวิชา นักศึกษาต้องทำความเข้าใจในเรื่องของการกำหนดรหัสวิชาก่อน ดังนี้

การกำหนดรหัสวิชา

การจัดรายวิชาสอนในแต่ละชั้นปี ผู้สอนต้องร่วมกันกำหนดว่า จะให้ชื่อรหัสวิชาอย่างไร โดยทั่วไปในช่วงชั้นที่ ๓ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จะจัดวิชาในแต่ละชั้นปี เป็นวิชาพื้นฐานหนึ่งวิชา และวิชาเพิ่มเติมสำหรับให้ผู้เรียนเลือกเรียนหลาย ๆ วิชา เนื่องจากหลักสูตรให้จัดโครงสร้างวิชาเป็นรายปี รหัสวิชาเป็นสัญลักษณ์ที่บอกให้รู้ว่าการจัดลำดับวิชาในแต่ละชั้นปีเป็นอย่างไร นักเรียนต้องเรียนวิชาอะไรบ้าง จำนวนเท่าไร วิชาใดเป็นวิชาบังคับหรือวิชาพื้นฐาน และวิชาใดเป็นวิชาเพิ่มเติมที่ต้องเรียน เป็นต้น

ครูภาษาไทยในแต่ละสถานศึกษาจะเป็นผู้กำหนดรหัสวิชาเองในแต่ละชั้นปี ซึ่งอาจจะกำหนดชื่อรหัสวิชาไม่เหมือนกันได้ในแต่ละสถานศึกษา แต่ในทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นแนวทางเดียวกัน จึงควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ด้วย คือ

๑. ชื่อรหัสวิชาต้องสื่อความหมายได้ว่าเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

๒. ชื่อรหัสวิชาควรกำหนดให้เป็นแนวทางเดียวกันและมีความต่อเนื่องกันในทุกช่วงชั้น

รหัสวิชาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยประกอบด้วย ๒ ส่วน คือ ส่วนที่เป็นรหัสวิชา และส่วนที่เป็นชื่อรายวิชา ดังนี้

ส่วนที่ ๑ รหัสวิชา หมายถึง สัญลักษณ์ที่ใช้แทนวิชาในชั้นปีนั้น ๆ การกำหนดรหัสวิชาส่วนใหญ่นิยมกำหนดเป็นกลุ่มของตัวอักษรและตัวเลข การกำหนดรหัสวิชาในลักษณะนี้ช่วยให้สถานศึกษาแต่ละแห่งมีชื่อรหัสวิชาสอดคล้องกัน เพื่อความสะดวกในการรับย้ายหรือรับโอนผล การเรียนรู้ของนักเรียนต่างสถานศึกษา

การแปลความหมายรหัสวิชาที่กำหนดด้วย ตัวอักษรและตัวเลขนิยมเขียนเป็น ๗ หลัก เช่น ท ๓๑๑๐๑ ท ๓๒๑๐๑ ท ๓๓๑๐๑ ท ๓๑๒๐๑ เป็นต้น

ความหมายของสัญลักษณ์

ตัวอักษร

หมายถึง กลุ่มสาระการเรียนรู้ กล่าวคือ ใช้ ท หมายถึง ภาษาไทย

เลขตัวแรกหลังตัวอักษร

หมายถึง ช่วงชั้น เช่น ถ้าใช้ เลข ๓ หมายถึง ช่วงชั้นที่ ๓

เลขตัวที่สองหลังตัวอักษร

หมายถึง ชั้นปีที่ในช่วงชั้น เช่น ถ้าใช้ เลข ๑ หมายถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
เลข ๒ หมายถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒
เลข ๓ หมายถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

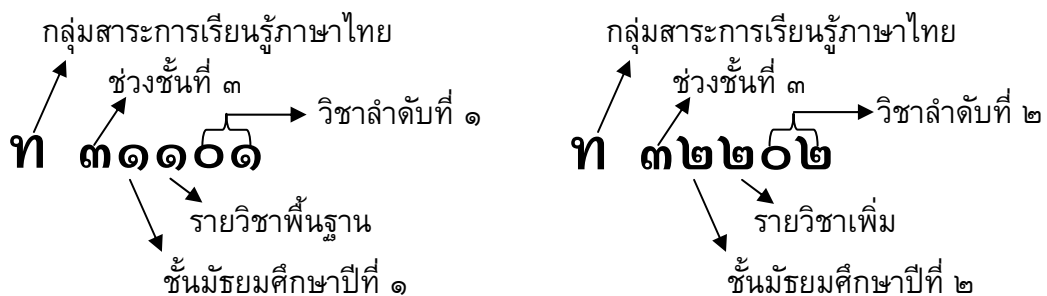
เลขตัวที่สามหลังตัวอักษร

หมายถึง ลักษณะของวิชา เช่น ถ้าใช้ เลข ๑ หมายถึง รายวิชาพื้นฐาน
เลข ๒ หมายถึง รายวิชาเพิ่มเติม

เลขตัวที่สี่และห้าหลังตัวอักษร

หมายถึง ลำดับที่ของวิชาในรายวิชาพื้นฐานหรือวิชาเพิ่ม เช่น ถ้าใช้ เลข ๐๑ หมายถึงเป็นวิชาลำดับที่ ๑ หรือ เลข ๐๒ หมายถึงเป็นวิชาลำดับที่ ๒ ในชั้นปีนั้น ๆ

ตัวอย่าง

ส่วนที่ ๒ ชื่อรายวิชา หมายถึง ชื่อที่ใช้อธิบายรหัสวิชานั้น ๆ ในทางปฏิบัติเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันจะใช้ชื่อกลุ่มสาระการเรียนรู้เป็นชื่อรายวิชา เช่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จะใช้ชื่อรายวิชาว่า “ภาษาไทย” ซึ่งอาจจะมีคำอธิบายเพิ่มเติมเพื่อความชัดเจนก็ได้ เช่น

- รหัสวิชา ท ๓๑๑๐๑ ภาษาไทย
- รหัสวิชา ท ๓๑๑๐๑ ภาษาไทยพื้นฐาน
- รหัสวิชา ท ๓๑๒๐๑ ภาษาไทยเพิ่ม การอ่านเบื้องต้น
- รหัสวิชา ท ๓๑๒๐๒ ภาษาไทยเพิ่ม การอ่านขั้นสูง

ฯลฯ

สถานศึกษาต้องจัดรายวิชาให้มีความสอดคล้องกันตั้งแต่ช่วงชั้นที่ ๑ ถึง ช่วงชั้นที่ ๔ ในแต่ละช่วงชั้นต้องจัดรายวิชาให้นักเรียนเรียนแยกเป็นรายชั้น ในแต่ละชั้นจะมีทั้งรายวิชาพื้นฐานและรายวิชาเพิ่มเติม

รายวิชาพื้นฐาน หมายถึง รายวิชาที่กำหนดจากสาระการเรียนรู้หลักในหลักสูตรฯ ซึ่งประกอบด้วย สาระการอ่าน สาระการเขียน สาระการฟัง การดูและการพูด สาระหลักการใช้ภาษา และสาระวรรณคดีและวรรณกรรม ส่วนรายวิชาเพิ่มเติม “...สถานศึกษาสามารถจัดทำสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม เป็นหน่วยการเรียนรู้รายวิชาใหม่ ๆ รายวิชาที่มีความเข้มข้นอย่างหลากหลายให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความถนัด ความสนใจ ความต้องการ และความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยเลือกสาระการเรียนรู้จาก ๘ กลุ่ม ในช่วงชั้นที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔-๖ ช่วงชั้นที่ ๓ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓ และช่วงชั้นที่ ๔ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖ และจัดทำมาตรฐานการเรียนรู้ของสาระการเรียนรู้ หรือรายวิชานั้น ๆ ด้วย สำหรับช่วงชั้นที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ นั้น ยังไม่ควรให้เลือกรายวิชาที่เข้มข้น ควรเรียนเฉพาะรายวิชาพื้นฐานก่อน...” สำหรับ “...ช่วงชั้นที่ ๓ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓ เป็นช่วงสุดท้ายของการศึกษาภาคบังคับมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสำรวจความสามารถ ความถนัด ความสนใจตนเอง และพัฒนาบุคลิกภาพส่วนตัว พัฒนาความสามารถ ทักษะพื้นฐานด้านการเรียนรู้ และทักษะในการดำเนินชีวิต ให้มีความสมดุล ทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม และความรับผิดชอบต่อสังคม สามารถเสริมสร้างสุขภาพส่วนตนและชุมชน มีความภูมิใจในความเป็นไทย ตลอดจนใช้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อ...และควรเน้นการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานมากขึ้น เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนเกิดความคิด ความเข้าใจ และรู้จักตนเองในด้านความสามารถ ความถนัด เพื่อเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ สถานศึกษาต้องจัดบรรยากาศการเรียนรู้ให้เหมาะสม” (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๔๔, หน้า ๑๒-๑๖)

การจัดสาระการเรียนรู้เป็นรายวิชาพื้นฐานและรายวิชาเพิ่มเติม สถานศึกษาอาจกำหนดรายวิชาให้เรียน ดังนี้

ชั้น	ลักษณะรายวิชา	จำนวนวิชา	รหัสวิชา
------	---------------	-----------	----------

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑	- รายวิชาพื้นฐาน	๑	ที ๓๑๑๐๑
	- รายวิชาเพิ่ม	๑	ที ๓๑๒๐๑
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	- รายวิชาพื้นฐาน	๑	ที ๓๒๑๐๑
	- รายวิชาเพิ่ม	๑	ที ๓๒๒๐๑
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓	- รายวิชาพื้นฐาน	๑	ที ๓๓๑๐๑
	- รายวิชาเพิ่ม	๑	ที ๓๓๒๐๑

หมายเหตุ

สถานศึกษาอาจจัดรายวิชาเพิ่มให้นักเรียนเรียนมากกว่า ๑ รายวิชาได้ เพื่อสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล และความสนใจของผู้เรียนที่จะเลือกเรียน ทั้งนี้ ต้องขึ้นอยู่กับศักยภาพในการเปิดสอนของแต่ละสถานศึกษาด้วย

แนวทางการเขียนคำอธิบายรายวิชา

คำอธิบายรายวิชาประกอบด้วยส่วนสำคัญ ๆ คือ

- ส่วนต้น ได้แก่ ชื่อกลุ่มสาระการเรียนรู้ ชั้นเรียน ปีการศึกษา รหัสวิชา ชื่อวิชา จำนวนชั่วโมงต่อปี และจำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ จำนวนหน่วยกิตต่อปี สำหรับช่วงชั้นที่ ๔
- ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี (หรือรายภาค)
- สาระการเรียนรู้รายปี (หรือรายภาค)

การเขียนคำอธิบายรายวิชามีแนวทางการเขียนที่นิยมกันใน ๕ รูปแบบ คือ

10

รูปแบบที่ ๑

TL 412 (TL 312)

เขียนเป็นความเรียงโดยนำเสนอภาพรวมของผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และสาระการเรียนรู้ให้ครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยม

รูปแบบที่ ๒ เขียนเป็น ๒ ส่วน ประกอบด้วย

- ส่วนที่ ๑ เขียนสรุปภาพรวมของผลการเรียนรู้ที่คาดหวังเป็นความเรียง
- ส่วนที่ ๒ เขียนสาระการเรียนรู้ เป็นความเรียงของขอบข่ายเนื้อหา

รูปแบบที่ ๓ เขียนเป็น ๓ ส่วน ประกอบด้วย

- ส่วนที่ ๑ เขียนขอบข่ายกิจกรรมกว้าง ๆ ในลักษณะความเรียงสอดคล้องกับผลการเรียนรู้

- ส่วนที่ ๒ เขียนขอบข่ายเนื้อหาเป็นความเรียงสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้
- ส่วนที่ ๓ เขียนผลการเรียนรู้กว้าง ๆ ในลักษณะความเรียง

รูปแบบที่ ๔ เขียนเป็นความเรียง ประกอบด้วย ๔ ย่อหน้า คือ

- จุดประสงค์ของรายวิชา
- ขอบข่ายสาระการเรียนรู้
- กิจกรรมการเรียนรู้

- วิธีการวัดและประเมินผล

รูปแบบที่ ๕ เขียนแยกเป็น ๒ ส่วน ประกอบด้วย

- ส่วนที่ ๑ เขียนผลการเรียนรู้ครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม แยกเป็นข้อ ๆ

- ส่วนที่ ๒ เขียนเป็นความเรียงครอบคลุมเนื้อหา

การจัดทำคำอธิบายรายวิชาเขียนกันได้ในหลายรูปแบบ ดังนั้น ครูผู้สอนจึงเลือกใช้ได้ ตามความเหมาะสม (การจัดทำหลักสูตรเป็นส่วนที่สถานศึกษามีหน้าที่จัดทำตัวเองตามความ เหมาะสม) แต่เนื่องจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นหลักสูตรอิงมาตรฐาน (Standard – based curriculum) ที่ประกอบด้วยมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ดังนั้น เอกสารนี้จึงได้นำเสนอคำอธิบายรายวิชาในรูปแบบที่ ๕ เพื่อให้มีความสอดคล้องกับ หลักสูตรดังกล่าว

ตัวอย่างคำอธิบายรายวิชา

11

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

รายวิชา ท ๓๑๑๐๑ ภาษาไทยพื้นฐาน จำนวน ๑๖๐ ชั่วโมง/ปี จำนวน ๔ ชั่วโมง/สัปดาห์

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี

๑. อ่านอย่างมีสมรรถภาพและอ่านได้เร็ว (ท ๑.๑.๑)
๒. อ่านในใจและอ่านออกเสียงตามลักษณะคำประพันธ์ประเภท กลอน โคลง กาพย์ บทกวี ร่วมสมัย และวรรณกรรมประเภท เรื่องสั้น ตำนาน พงศาวดาร ได้อย่างถูกต้อง (ท ๑.๑.๓)
๓. แสดงทรรศนะและแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์เรื่องที่อ่าน ฟังและดู โดยใช้แผนภาพ ความคิด (ท ๑.๑.๒, ท ๓.๑.๑)
๔. เล่าเรื่อง และถ่ายทอดความรู้ ความคิดจากการอ่านไปใช้เป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิต และใช้การอ่านในการตรวจสอบความรู้ (ท ๑.๑.๒)
๕. เลือกอ่านหนังสือและสื่อสารสนเทศ ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์อย่างกว้างขวาง ตรงจุดประสงค์ของการอ่าน เพื่อพัฒนาตนด้านความรู้และการทำงาน (ท ๑.๑.๓)
๖. เข้าใจวงคำศัพท์ที่กว้างขึ้น สำนวนและโวหารการบรรยาย การพรรณนา และการ อธิบาย (ท ๑.๑.๑)

๗. เข้าใจการสร้างคำไทยตามหลักเกณฑ์ของภาษา ระดับภาษาที่เป็นทางการและภาษาที่ไม่เป็นทางการ (ท ๔.๑.๑, ท ๔.๑.๔)

๘. จำบทประพันธ์ที่มีคุณค่า นำไปใช้อ้างอิงในการพูดและการเขียน (ท ๑.๑.๓)

๙. เขียนเรียงความ ย่อความ เขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็น เขียนรายงานและเขียนโครงการ รวมทั้งใช้กระบวนการเขียนเพื่อพัฒนางานเขียนให้มีประสิทธิภาพ (ท ๒.๑.๑)

๑๐. รู้จักเลือกใช้ภาษาเรียบเรียงข้อความได้อย่างประณีต จัดลำดับความคิด และขั้นตอนในการนำเสนองานเขียนประเภทต่าง ๆ (ท ๒.๑.๒)

๑๑. พุดนำเสนอความรู้ ความคิด พุดเชิญชวน พุดอวยพร และพุดในโอกาสต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม และใช้ภาษาถูกต้อง ชัดเจน นำฟังตามหลักการพุด (ท ๓.๑.๒)

๑๒. สรุปความ จับประเด็นสำคัญ และจุดประสงค์ของเรื่อง แสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์ เรื่องที่ ฟัง และดู (ท ๓.๑.๑)

๑๓. สังเกตการใช้น้ำเสียง กิริยาท่าทาง การใช้อ้อยคำของผู้พุด และแสดงทรรศนะจากคุณรู้ฟังและดู อย่างมีวิจารณ์ญาณ (ท ๑.๑.๒, ท ๓.๑.๑) TL 412 (TL 312)

๑๔. ใช้ภาษาแสดงความคิดเห็นและสร้างความเข้าใจ ด้วยภาษาและกิริยาท่าทางที่สุภาพคิดไตร่ตรองและลำดับความคิดก่อนพุดและเขียน (ท ๔.๑.๓)

๑๕. ใช้ภาษาพุดและภาษาเขียนได้ถูกต้องตามหลักการใช้อย่างสร้างสรรค์ เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม และยกย่องผู้ใช้ภาษาไทยอย่างมีคุณธรรมและวัฒนธรรม ตลอดจนเห็นคุณค่าของการใช้ตัวเลขไทย (ท ๔.๒.๒, ท ๔.๒.๓)

๑๖. ใช้ทักษะทางภาษาในการแสวงหาความรู้ และใช้เทคโนโลยีการสื่อสารพัฒนาความรู้ และใช้ในชีวิตประจำวัน (ท ๔.๒.๑)

๑๗. ใช้บริบทการอ่านสร้างความเข้าใจการอ่าน และใช้แหล่งความรู้พัฒนาประสบการณ์และความรู้ (ท ๑.๑.๑)

๑๘. ใช้หลักการพิจารณาวิจารณ์ พิจารณาคุณค่าทั้งด้านวรรณศิลป์ เนื้อหา และคุณค่าทางสังคม และนำไปใช้ในชีวิตจริง (ท ๕.๑.๑)

๑๙. ใช้ประโยคสามัญและประโยคซับซ้อนในการสื่อสารได้ชัดเจนและสละสลวย (ท ๔.๑.๒)

๒๐. ใช้คำราชาศัพท์ได้ถูกต้องตามฐานะของบุคคล (ท ๔.๑.๓)

๒๑. แต่งบทร้อยกรองประเภทกลอน และโคลง โดยแสดงความคิดเชิงสร้างสรรค์ (ท ๔.๑.๕)

๒๒. ร้องเล่นหรือถ่ายทอดบทกล่อมเด็กในท้องถิ่นอย่างเห็นคุณค่า (ท ๔.๑.๖)

๒๓. มีมารยาทการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพุด (ท ๑.๑.๓, ท ๒.๑.๒, ท ๓.๑.๒)

๒๔. มีนิสัยรักการอ่าน การเขียนและการศึกษาค้นคว้า (ท ๑.๑.๓, ท ๒.๑.๒)

สาระการเรียนรู้รายปี

การอ่านในใจ การอ่านออกเสียง การเลือกอ่านหนังสือและสื่อสารสนเทศทั้งสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การเลือกอ่านเพื่อพัฒนาความรู้และการทำงาน การพัฒนาการอ่านเพื่อ

การเขียนเรียงความ ย่อความ การเขียนอธิบาย การเขียนชี้แจง การเขียนแสดงความคิดเห็น การจดบันทึก การเขียนรายงาน การเขียนโครงการ กระบวนการเขียนและการพัฒนาเขียน การเลือกใช้ภาษาเรียบเรียงข้อความ การจัดลำดับความคิดและขั้นตอนในการนำเสนอ

TL 412 (TL 312)

13

งานเขียนประเภทต่าง ๆ มารยาทในการเขียน การมีนิสัยรักการเขียนและการศึกษาค้นคว้า

หลักการพูด การพูดนำเสนอความรู้ ความคิด การพูดเชิญชวน การพูดในโอกาสต่าง ๆ การคิดไตร่ตรองและลำดับความคิดก่อนพูด การเลือกใช้ภาษา และการเลือกใช้ถ้อยคำในการพูด การใช้น้ำเสียงและการใช้กิริยาท่าทางในการพูด

การสรุปความ การจับประเด็นสำคัญและจุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดู การแสดงทรรศนะจากการฟังและการดู วิจารณ์งานในการฟังและดู มารยาทในการฟัง การดู และการพูด

ธรรมชาติของภาษา การสร้างคำไทย ประโยคและการใช้ประโยค การใช้คำราชาศัพท์ การแต่งคำประพันธ์ การใช้ทักษะทางภาษาในการแสวงหาความรู้ การใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร การใช้ตัวเลขไทย ลักษณะคำประพันธ์ประเภทกลอน โคลง และกาพย์ บทหรือกรองร่วมสมัย วรรณกรรมประเภท เรื่องสั้น ตำนาน และพงศาวดาร บทกล่อมเด็กในท้องถิ่น และการท่องจำ บทประพันธ์ที่มีคุณค่า

หลักการพิจารณาวรรณกรรม ทั้งด้านวรรณศิลป์ ด้านเนื้อหา และคุณค่าทางสังคม และการยกย่องผู้ใช้ภาษาไทยอย่างมีคุณธรรมและวัฒนธรรม

คำชี้แจงเพิ่มเติม

๑. ผู้สอนเขียนผลการเรียนรู้ที่คาดหวังได้หลายลักษณะ เช่น เขียนเรียงลำดับข้อตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตั้งแต่มาตรฐาน ท ๑.๑ – ท ๕.๑ หรือ เขียนเรียงลำดับข้อใหม่ โดยแยกเป็นด้าน ๆ คือ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ หรืออาจเขียนโดยจัดกลุ่มพฤติกรรม การเรียนรู้ที่เหมือนกันไว้ด้วยกัน คือ ใช้ อ่าน เขียน มี เป็นต้น

๒. ผลการเรียนรู้แต่ละข้อให้เขียนมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นกำกับไว้ด้วย เพื่อช่วยในการสรุปผลการประเมินในแต่ละผลการเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

๓. การเขียนสาระการเรียนรู้นิยมเขียนแยกตามสาระการเรียนรู้ และเขียนเป็นย่อหน้าในแต่ละย่อหน้าใช้การเว้นวรรคข้อความเพื่อแยกเนื้อหาออกจากกัน

คำอธิบายรายวิชา เป็นเอกสารประกอบหลักสูตรที่เกี่ยวกับรายละเอียดของวิชาที่สอนในแต่ละปีการศึกษา ประกอบด้วย ชื่อรหัสวิชา ชื่อรายวิชา จำนวน ชั่วโมงต่อปี ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และสาระการเรียนรู้รายปี

การเขียนคำอธิบายรายวิชาให้นำผลการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้นซึ่งประกอบด้วย ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และสาระการเรียนรู้มาเขียน โดยใช้วิธีการเขียนรูปแบบใดก็ได้ที่เหมาะสม แต่ต้องเป็นรูปแบบเดียวกันทั้งสถานศึกษา

นักศึกษาต้องศึกษาบทเรียน ฝึกปฏิบัติ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน นักศึกษาและอาจารย์ผู้สอนเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และทักษะที่ถูกต้อง สามารถนำไปปรับใช้ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แบบฝึกหัด

คำสั่ง จากผลการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นต่อไปนี้ ให้เขียนคำอธิบายรายวิชา
(Course description) ช่วงชั้นที่ ๓ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ และ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

คำอธิบายรายวิชา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

คำอธิบายรายวิชา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี ช่วงชั้นที่ ๓ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ – ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

สาระที่ ๑ : การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ : ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี		
	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
๑. สามารถอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ และอ่านได้เร็วยิ่งขึ้น เข้าใจง คำศัพท์กว้างขึ้น เข้าใจสำนวน และโวหาร การบรรยาย การ พรรณนา อธิบาย อุปมา และ สาธก สามารถใช้บริบทการอ่าน สร้างความเข้าใจการอ่าน และใช้ แหล่งความรู้พัฒนาประสบการณ์ และความรู้อื่นๆ	๑. อ่านถูกต้อง คล่องแคล่ว อย่างมีประสิทธิภาพ ๒. เข้าใจงศัพท์ในระดับ ชั้น สำนวนและโวหาร การ บรรยาย การพรรณนา ๓. ใช้บริบทการอ่าน สร้าง ความเข้าใจการอ่าน	๑. อ่านอย่างมีประสิทธิภาพและ อ่านได้เร็ว ๒. เข้าใจงศัพท์ในระดับชั้น กว้างขึ้น สำนวนและโวหาร การพรรณนา การอธิบาย ๓. ใช้บริบทการอ่าน สร้างความ เข้าใจการอ่านและใช้แหล่งความรู้ พัฒนาความรู้อื่นๆ	๑. อ่านอย่างมีประสิทธิภาพและอ่าน ได้เร็วยิ่งขึ้น ๒. เข้าใจงศัพท์ในระดับชั้น กว้างขึ้น เข้าใจสำนวนและโวหาร อุปมาและ สาธก ๓. ใช้บริบทการอ่าน สร้างความเข้าใจ การอ่านและใช้แหล่งความรู้พัฒนา ประสบการณ์และความรู้อื่นๆ
๒. สามารถแสดงความคิดเห็น เชิงวิเคราะห์เรื่องที่อ่าน ประเมิน ค่าทั้งข้อดีและข้อด้อยอย่างมี	๑. แสดงความคิดเห็นเชิง วิเคราะห์เรื่องที่อ่าน โดยใช้ แผนภาพความคิดและ	๑. แสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์ เรื่องที่อ่าน ประเมินค่าทั้งข้อดี และข้อด้อย โดยใช้แผนภาพ	๑. แสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์เรื่อง ที่อ่าน ประเมินค่าทั้งข้อดีและข้อด้อย อย่างมีเหตุผล โดยใช้แผนภาพความคิด

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี		
	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
เหตุผล โดยใช้แผนภาพความคิด และกระบวนการคิดวิเคราะห์ อย่างหลากหลาย พัฒนาการอ่าน สามารถเล่าเรื่อง ย่อเรื่อง ถ่ายทอด ความรู้ ความคิดจากการอ่านไป ใช้เป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิต และใช้การอ่านในการตรวจสอบ ความรู้	กระบวนการคิดวิเคราะห์อย่าง ถูกต้อง ๒. พัฒนาการอ่าน สามารถเล่า เรื่อง ย่อเรื่องจากการอ่านไปใช้ เป็นประโยชน์ในการดำเนิน ชีวิต ๓. ใช้การอ่านในการตรวจสอบ ความรู้	ความคิดและกระบวนการคิด วิเคราะห์อย่างหลากหลาย ๒. พัฒนาการอ่าน สามารถเล่า เรื่อง ถ่ายทอดความรู้ ความคิด จากการอ่านไปใช้ประโยชน์ ในการดำเนินชีวิต ๓. ใช้การอ่านในการตรวจสอบ ความรู้	และกระบวนการคิดวิเคราะห์อย่าง หลากหลาย ๒. พัฒนาการอ่าน สามารถ ถ่ายทอดความรู้ ความคิดจาก การอ่านไปใช้ประโยชน์ใน การดำเนินชีวิต ๓. ใช้การอ่านในการตรวจสอบ ความรู้
๓. สามารถอ่านในใจและ อ่าน ออกเสียงตามลักษณะคำประพันธ์ ที่หลากหลาย และวิเคราะห์คุณค่า ด้านภาษา เนื้อหา และสังคม จำบทประพันธ์ที่มีคุณค่านำไปใช้ อ้างอิงได้ เลือกอ่านหนังสือและ สื่อสารสนเทศ ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์และ สื่ออิเล็กทรอนิกส์อย่างกว้างขวาง	๑. อ่านในใจและ อ่านออกเสียง ตามลักษณะคำประพันธ์ใน ระดับชั้น และวิเคราะห์คุณค่า ด้านภาษา ๒. จำบทประพันธ์ที่มีคุณค่า นำไปใช้อ้างอิงได้ ๓. เลือกอ่านหนังสือและสื่อ สิ่งพิมพ์เพื่อพัฒนาตนเองด้าน	๑. อ่านในใจและอ่านออกเสียงตาม ลักษณะคำประพันธ์ในระดับชั้น และวิเคราะห์คุณค่าด้านภาษา และเนื้อหา ๒. จำบทประพันธ์ที่มีคุณค่านำไป ใช้อ้างอิงได้ ๓. เลือกอ่านหนังสือ และสื่อ สิ่งพิมพ์อย่างกว้างขวาง เพื่อ	๑. อ่านในใจและอ่านออกเสียงตาม ลักษณะคำประพันธ์ในระดับชั้น และวิเคราะห์คุณค่าด้านภาษา เนื้อหา และสังคม ๒. จำบทประพันธ์ที่มีคุณค่านำไป ใช้อ้างอิงได้ ๓. เลือกอ่านหนังสือ และสื่อ สารสนเทศ ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์และ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี		
	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
เพื่อพัฒนาต้นด้านความรู้และการทำงาน มีมารยาทการอ่านและนิสัยรักการอ่าน	ความรู้และการทำงาน ๔. มีมารยาทการอ่านและนิสัยรักการอ่าน	พัฒนาต้นด้านความรู้และการทำงาน ๔. มีมารยาทการอ่านและนิสัยรักการอ่าน	สื่ออิเล็กทรอนิกส์อย่างกว้างขวาง เพื่อพัฒนาต้นด้านความรู้และการทำงาน ๔. มีมารยาทการอ่านและนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ ๒ : การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ : ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความและเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี		
	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
๑. สามารถเขียนเรียงความ ย่อความ เขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็น แสดงการโต้แย้ง เขียนรายงาน และเขียนเชิงสร้างสรรค์ รวมทั้งใช้กระบวนการ	๑.เขียนเรียงความ ย่อความ อธิบายและเขียนรายงาน ๒. ใช้กระบวนการเขียนพัฒนา งานเขียน	๑. เขียนชี้แจง แสดงความคิดเห็น แสดงการโต้แย้ง และเขียนรายงาน ๒. ใช้กระบวนการเขียนพัฒนา งานเขียน	๑. เขียนแสดงความคิดเห็น แสดง การโต้แย้ง เขียนรายงาน และ เขียนเชิงสร้างสรรค์ ๒. ใช้กระบวนการเขียนพัฒนา งานเขียน

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี		
	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
เขียนพัฒนางานเขียน			
๒. มีมารยาทการเขียนและนิสัยรักการเขียน และการศึกษาค้นคว้า รู้จักเลือกใช้ภาษาเรียบเรียงข้อความได้อย่างประณีต สนใจ การศึกษาค้นคว้า รวบรวมบันทึก ข้อมูล นำวิธีการของแผนภาพ ความคิด จัดลำดับความคิดและ พัฒนางานเขียนตามขั้นตอนในการนำเสนอในรูปแบบของงานเขียนประเภทต่าง ๆ	๑. มีมารยาทการเขียนและนิสัยรักการเขียนและการศึกษาค้นคว้า ๒. เลือกใช้ภาษาเรียบเรียงข้อความได้อย่างประณีต ๓. สนใจการศึกษาค้นคว้า นำวิธีการของแผนภาพความคิด จัดลำดับความคิด นำเสนอ ในรูปแบบของงานเขียนประเภทต่าง ๆ	๑. มีมารยาทการเขียนและนิสัยรักการเขียนและการศึกษาค้นคว้า ๒. เลือกใช้ภาษาเรียบเรียงข้อความได้อย่างประณีต ๓. สนใจการศึกษาค้นคว้า รวบรวมบันทึกข้อมูล นำวิธีการของแผนภาพความคิด จัดลำดับความคิด นำเสนอในรูปแบบของงานเขียนประเภทต่าง ๆ	๑. มีมารยาทการเขียนและนิสัยรักการเขียนและการศึกษาค้นคว้า ๒. เลือกใช้ภาษาเรียบเรียงข้อความได้อย่างประณีต ๓. สนใจการศึกษาค้นคว้า รวบรวมบันทึกข้อมูล นำวิธีการของแผนภาพความคิดจัดลำดับความคิด และ พัฒนางานเขียนตามขั้นตอนในการนำเสนอในรูปแบบของงานเขียนประเภทต่าง ๆ

สาระที่ ๓ : การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ : สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี		
	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
๑. สามารถสรุปความจับประเด็นสำคัญ วิเคราะห์ วินิจฉัยข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และจุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดู สังเกตการใช้น้ำเสียง กิริยาท่าทาง การใช้ถ้อยคำของผู้พูด และสามารถแสดงทัศนะจากการฟังและดูสื่อรูปแบบต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณ	๑. สรุปความจับประเด็นสำคัญ และจุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดู ๒. สังเกตการใช้น้ำเสียง กิริยาท่าทาง การใช้ถ้อยคำของผู้พูด ๓. แสดงทัศนะจากการฟังและดูสื่อรูปแบบต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณ	๑. สรุปความจับประเด็นสำคัญ วิเคราะห์ วินิจฉัยข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นของเรื่องที่ฟังและดู ๒. สังเกตการใช้น้ำเสียง กิริยาท่าทาง การใช้ถ้อยคำของผู้พูด ๓. แสดงทัศนะจากการฟังและดูสื่อรูปแบบต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณ	๑. สรุปความจับประเด็นสำคัญ วิเคราะห์ วินิจฉัยข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นและจุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดู ๒. สังเกตการใช้น้ำเสียง กิริยาท่าทาง การใช้ถ้อยคำของผู้พูด ๓. แสดงทัศนะจากการฟังและดูสื่อรูปแบบต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณ
๒. สามารถพูดนำเสนอความรู้ ความคิด การวิเคราะห์ และการประเมินเรื่องราวต่าง ๆ พูดเชิญชวน อวยพร และพูดในโอกาสต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม มีเหตุผล ใช้ภาษาถูกต้อง ชัดเจน นำฟังตามหลักการพูด มีมารยาทการฟัง การดู และการพูด	๑. พูดนำเสนอความรู้ ความคิด พูดเชิญชวน อวยพร ได้อย่างเหมาะสม มีเหตุผล ๒. ใช้ภาษาถูกต้อง ชัดเจน นำฟังตามหลักการพูด ๓. มีมารยาทการฟัง การดู และการพูด	๑. พูดนำเสนอการวิเคราะห์ การประเมินเรื่องราวต่าง ๆ และพูดในโอกาสต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ๒. ใช้ภาษาถูกต้อง ชัดเจน นำฟังตามหลักการพูด ๓. มีมารยาทการฟัง การดู และการพูด	๑. พูดนำเสนอการวิเคราะห์ การประเมินเรื่องราวต่าง ๆ และพูดในโอกาสต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม มีเหตุผล ๒. ใช้ภาษาถูกต้อง ชัดเจน นำฟังตามหลักการพูด ๓. มีมารยาทการฟัง การดู และการพูด

สาระที่ ๔ : หลักการใช้ภาษา

มาตรฐาน ท ๔.๑ : เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี		
	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
๑. เข้าใจการสร้างคำไทยตามหลักเกณฑ์ของภาษา	๑. เข้าใจการสร้างคำไทยตามหลักเกณฑ์ของภาษา	๑. เข้าใจการสร้างคำไทยตามหลักเกณฑ์ของภาษา	๑. เข้าใจการสร้างคำไทยตามหลักเกณฑ์ของภาษา
๒. สามารถใช้ประโยคสามัญและประโยคซับซ้อนในการสื่อสารได้ชัดเจนและสละสลวย	๒. ใช้ประโยคสามัญและประโยคซับซ้อนในการสื่อสารได้ชัดเจน	๒. ใช้ประโยคสามัญและประโยคซับซ้อนในการสื่อสารได้ชัดเจนและสละสลวย	๒. ใช้ประโยคสามัญและประโยคซับซ้อนยิ่งขึ้นในการสื่อสารได้ชัดเจนและสละสลวย
๓. สามารถใช้ภาษาแสดงความคิดเห็น สร้างความเข้าใจ โน้มน้าวใจ ปฏิเสธ เจรจาต่อรองด้วยภาษาและกิริยาท่าทางที่สุภาพ ใช้คำราชาศัพท์ได้ถูกต้องตามฐานะของบุคคล คิดไตร่ตรองและลำดับความคิดก่อนพูดและเขียน	๑. ใช้ภาษาแสดงความคิดเห็น สร้างความเข้าใจ ด้วยภาษาและกิริยาท่าทางที่สุภาพ ๒. ใช้คำราชาศัพท์ได้ถูกต้องตามฐานะของบุคคล ๓. คิดไตร่ตรองและลำดับความคิดก่อนพูดและเขียน	๑. ใช้ภาษาแสดงความคิดเห็น สร้างความเข้าใจ โน้มน้าวใจ ด้วยภาษาและกิริยาท่าทางที่สุภาพ ๒. ใช้คำราชาศัพท์ได้ถูกต้องตามฐานะของบุคคล ๓. คิดไตร่ตรองและลำดับความคิดก่อนพูดและเขียน	๑. ใช้ภาษาแสดงความคิดเห็น สร้างความเข้าใจ โน้มน้าวใจ ปฏิเสธ เจรจาต่อรองด้วยภาษาและกิริยาท่าทางที่สุภาพ ๒. ใช้คำราชาศัพท์ได้ถูกต้องตามฐานะของบุคคล ๓. คิดไตร่ตรองและลำดับความคิดก่อนพูดและเขียน

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี		
	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
๔. เข้าใจธรรมชาติของภาษา การนำคำภาษาต่างประเทศมาใช้ ในภาษาไทย ทำให้ภาษาไทยมี วงคำศัพท์เพิ่มขึ้นตามความเจริญ ทางวิชาการและเทคโนโลยี	๑. เข้าใจธรรมชาติของภาษา และการนำคำภาษาต่างประเทศ มาใช้ในภาษาไทย	๑. เข้าใจธรรมชาติของภาษา และ การนำคำภาษาต่างประเทศมา ใช้ในภาษาไทยทำให้ภาษาไทย มีวงคำศัพท์เพิ่มขึ้น	๑. เข้าใจธรรมชาติของภาษา และ การนำคำภาษาต่างประเทศมาใช้ ในภาษาไทยทำให้ภาษาไทยมีวง คำศัพท์เพิ่มขึ้นตามความเจริญทาง วิชาการและเทคโนโลยี
๕. สามารถแต่งบทร้อยกรอง ประเภทกาพย์ กลอน และโคลง โดยแสดงความคิดเชิงสร้างสรรค์	๑. แต่งบทร้อยกรองประเภท กาพย์ กลอน และโคลง โดย แสดงความคิดเชิงสร้างสรรค์	๑. แต่งบทร้อยกรองประเภท กาพย์ กลอน และโคลง โดย แสดงความคิดเชิงสร้างสรรค์	๑. แต่งบทร้อยกรองประเภทกาพย์ กลอน และโคลง โดยแสดงความคิด เชิงสร้างสรรค์
๖. สามารถร้องเล่นหรือถ่ายทอด เพลงพื้นบ้าน และบทกล่อมเด็ก ในท้องถิ่นอย่างเห็นคุณค่า	๑. ร้องเล่นหรือถ่ายทอด บทกล่อมเด็กในท้องถิ่นอย่าง เห็นคุณค่า	๑. ร้องเล่นหรือถ่ายทอดเพลง พื้นบ้าน และบทกล่อมเด็กใน ท้องถิ่นอย่างเห็นคุณค่า	๑. ร้องเล่นหรือถ่ายทอดเพลง พื้นบ้าน และบทกล่อมเด็กในท้องถิ่น อย่างเห็นคุณค่า

มาตรฐาน ท ๔.๒ : สามารถใช้ภาษาแสวงหาความรู้ เสริมสร้างลักษณะนิสัย บุคลิกภาพ และความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม อาชีพ สังคม และชีวิตประจำวัน

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี		
	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
๑. สามารถใช้ทักษะทางภาษาในการแสวงหาความรู้ ระดมความคิด การประชุม การวิเคราะห์ การประเมินการทำงาน และใช้เทคโนโลยี การสื่อสารพัฒนาความรู้และใช้ในชีวิตประจำวัน	๑. ใช้ทักษะทางภาษาในการแสวงหาความรู้ ระดมความคิด และการประชุม ๒. ใช้เทคโนโลยีการสื่อสารพัฒนาความรู้และใช้ในชีวิตประจำวัน	๑. ใช้ทักษะทางภาษาในการแสวงหาความรู้ ระดมความคิด การประชุม และการวิเคราะห์ ๒. ใช้เทคโนโลยีการสื่อสารพัฒนาความรู้และใช้ในชีวิตประจำวัน	๑. ใช้ทักษะทางภาษาในการแสวงหาความรู้ ระดมความคิด การประชุม การวิเคราะห์ การประเมินการทำงาน ๒. ใช้เทคโนโลยีการสื่อสารพัฒนาความรู้และใช้ในชีวิตประจำวัน
๒. เข้าใจระดับของภาษาที่เป็นทางการและภาษาที่ไม่เป็นทางการ และใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนได้ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา ใช้ภาษาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการพัฒนาความรู้ เห็นคุณค่าการใช้ตัวเลขไทย	๑. เข้าใจระดับของภาษาที่เป็นทางการและภาษาที่ไม่เป็นทางการ ๒. ใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนได้ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา ๓. เห็นคุณค่าการใช้ตัวเลขไทย	๑. ใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนได้ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา ๒. ใช้ภาษาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการพัฒนาความรู้ ๓. เห็นคุณค่าการใช้ตัวเลขไทย	๑. ใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนได้ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา ๒. ใช้ภาษาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการพัฒนาความรู้ ๓. เห็นคุณค่าการใช้ตัวเลขไทย
๓. ใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์ เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม และพัฒนา	๑. ใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์ เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม	๑. ใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์ เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมและพัฒนา	๑. ใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์ เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมและพัฒนา

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี		
	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
ธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรม ยกย่องผู้ใช้ภาษาไทยอย่างมี คุณธรรมและวัฒนธรรมเข้าใจ การใช้ภาษาของกลุ่มบุคคลใน วงการต่าง ๆ ในสังคม	๒. ยกย่องผู้ใช้ภาษาไทยอย่าง มีคุณธรรมและวัฒนธรรม ๓. เข้าใจการใช้ภาษาของกลุ่ม บุคคลในวงการต่าง ๆ ในสังคม	บุคลิกภาพสอดคล้องกับขนบ- ธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรม ๒. ยกย่องผู้ใช้ภาษาไทยอย่างมี คุณธรรมและวัฒนธรรม ๓. เข้าใจการใช้ภาษาของกลุ่ม บุคคลในวงการต่าง ๆ ในสังคม	บุคลิกภาพสอดคล้องกับขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรม ๒. ยกย่องผู้ใช้ภาษาไทยอย่างมี คุณธรรมและวัฒนธรรม ๓. เข้าใจการใช้ภาษาของกลุ่ม บุคคลในวงการต่าง ๆ ในสังคม

สาระที่ ๕ : วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ : เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี		
	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
๑. สามารถอ่านบทกวีนิพนธ์ ประเภท กลอน โคลง กาพย์ บทละคร บทกวีร่วมสมัย และ อ่านได้ตรงจุดประสงค์ของการ อ่าน ใช้หลักการพินิจคุณค่าของ	๑. อ่านบทกวีนิพนธ์ ประเภท กลอน โคลง กาพย์ บทละคร บทกวีร่วมสมัย และวรรณกรรม ประเภท เรื่องสั้น สารคดี บันทึก และเลือกอ่านได้ตรงจุดประสงค์	๑. อ่านบทกวีนิพนธ์ ประเภท กลอน โคลง กาพย์ บทละคร และวรรณกรรมประเภท นวนิยาย สารคดี บทความ พงศาวดาร และ เลือกอ่านได้ตรงจุดประสงค์ของ	๑. อ่านบทกวีนิพนธ์ ประเภท กลอน โคลง กาพย์ บทละคร และวรรณกรรมประเภท นวนิยาย สารคดี บันทึก บทความ พงศาวดาร และเลือกอ่านได้ตรงจุดประสงค์

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี		
	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
วรรณคดีและวรรณกรรม พิจารณาคุณค่าทั้งด้านวรรณศิลป์ เนื้อหา และคุณค่าทางสังคม และนำไปใช้ในชีวิตรจริง	<p>ของการอ่าน</p> <p>๒. ใช้หลักการพินิจคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม พิจารณาคุณค่าทั้งด้านวรรณศิลป์ เนื้อหา และคุณค่าทางสังคม</p>	<p>การอ่าน</p> <p>๒. ใช้หลักการพินิจคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม พิจารณาคุณค่าทั้งด้านวรรณศิลป์ เนื้อหา และคุณค่าทางสังคม และนำไปใช้ในชีวิตรจริง</p>	<p>ของการอ่าน</p> <p>๒. ใช้หลักการพินิจคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม พิจารณาคุณค่าทั้งด้านวรรณศิลป์ เนื้อหา และคุณค่าทางสังคม และนำไปใช้ในชีวิตรจริง</p>

แนวทางการตรวจสอบการเขียนคำอธิบายรายวิชา

จากแบบฝึกหัดการเขียนคำอธิบายรายวิชาข้างต้น นักศึกษาอาจตรวจสอบความถูกต้องโดยใช้แบบประเมินตนเอง ดังนี้

แบบประเมินตนเอง

การเขียนคำอธิบายรายวิชา (Course description)

คำชี้แจง เขียนเครื่องหมาย ✓ หน้ารายการที่นักศึกษาปฏิบัติแล้ว

- ๑. เขียนชื่อกลุ่มสาระการเรียนรู้ ชั้นเรียน ปีการศึกษา
- ๒. เขียนชื่อรหัสวิชา และชื่อรายวิชาวิชา
- ๓. เขียนจำนวนชั่วโมงตลอดปี และจำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์
- ๔. เขียนผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปีโดยเรียงลำดับข้อ ๑ ข้อ ๒ ข้อ ๓ ...
- ๕. จัดกลุ่มผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปีโดยเรียงตามพฤติกรรมกรเรียน
ด้านความรู้ (Knowledge) ด้านทักษะ กระบวนการ (Performance or Process)
และด้านเจตคติ (Attitude) หรือคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม
- ๖. รวมผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในลักษณะเดียวกันไว้ด้วยกัน เช่น เข้าใจ ... ใช้...
- ๗. เขียนสาระการเรียนรู้ถูกต้อง (ขึ้นต้นด้วยคำกริยาที่แสดงพฤติกรรมกรเรียนรู้
เช่น เข้าใจ เปรียบเทียบ ใช้ เขียน มี ฯลฯ)
- ๘. ระบุสาระการเรียนรู้ (เนื้อหาของรายวิชา) ครบทั้ง ๕ สาระ
- ๙. เขียนสาระการเรียนรู้ถูกต้อง (ไม่ขึ้นต้นสาระการเรียนรู้ด้วยคำกริยา)
- ๑๐. ภาษาที่ใช้เขียนมีความกระชับ เข้าใจง่าย สะกตการณ์ถูกต้อง

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๔๔). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (๒๕๔๖). *การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ หนังสือ ด่วนมาก ที่ ศธ ๐๔๐๑๐/๒๓๙๓ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๗ เรื่อง *แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้*